

Mateusz Ziółko, Szkło

Rozproszony wzrok nie dotarł wciąż
Nie rozumiem nic
Nadal poznajemy swoje strony
Błądząc gdzieś
Dopuszczają się do kłamstw

Jak mamy rozbić szkła?
Jak poznać prawdy kształt?
Jak mamy nazwać świat?
Jak znów zatrzymać czas?

Powstrzymujesz dotyk
Tworzysz ruch
Sztucznych spojrzeń
Błędnych nazw
Nadać cieniem gasisz światła
Usuwać blask
Szarość znów dopadła nas

Jak mamy rozbić szkła?
Jak poznać prawdy kształt?
Jak mamy nazwać świat?
Jak znów zatrzymać czas?

Tam pod skórą kryje się
Niezniszczalna trwała więź
Może kiedyś uda się
Uratować stały bieg
Tam pod skórą kryje się
Wszystko to , co chroni mnie
Sprzyjający pozór wiódł
Ukrywając cały wstyd

Jak mamy rozbić szkła?
Jak poznać prawdy kształt?
Jak mamy nazwać świat?
Jak znów zatrzymać czas?